

Iz raznih držav

Križ povzdignjen v novi Češko-Slovaški do veljave. Češko-slovaška vlada je izdala 29. decembra odlok, da je treba iz vseh šol v državi odstraniti slike bivšega predsednika Beneša in pokojnega predsednika Masaryka. Odlok velja tudi za vse državne urade v republiki. V šolah bo odslej smel viseti samo državni grb in križ, v uradih pa samo državni grb. Podobe bivšega predsednika Beneša in pokojnega Masaryka bodo odslej smele biti javno izobešene samo na takih krajih, kjer bodo obešene tudi slike drugih češkoslovaških državnikov. Podobi dr. Beneša in dr. Masaryka ne smejo biti imeti v državi nikake prednosti.

Novi preusestnik Češko-Slovaške obiskal Slovaško. Novi predsednik češko-slovaške republike dr. Hacha je obiskal na povabilo slovaške stranke za božične praznike Slovaško, kjer mu je prirejalo prebivalstvo prisrčne manifestacije. Predsednik je položil venec na grob pokojnega voditelja Slovakov Andreja Hlinke.

Svetovno znane škodove orožarne češka last. Vsemu svetu znane škodove orožarne na Češko-Slovaškem, katerih delnice so bile doslej v glavnem v francoskih rokah, so postale izključna češka last. Francoska skupina, ki je bila do zdaj lastnica večine delnic, je te delnice odstopila skupini čeških finančnikov. Francoski listi označujejo to važno spremembo lastništva kot posledico zadnjih dogodkov v srednji Evropi. S tem dejstvom je Francija izgubila izredno važno gospodarsko postojanko v srednji Evropi.

Važni obiski v Rimu. Na dolgo in široko se je razpisavalo časopisje o obisku angleškega ministrskega predsednika Chamberlaina in zunanjega ministra Halifaxa v Rimu v prvi polovici januarja. Italijanska vlada je izdelala uradni spored slovesnosti, ki jih bodo priredili na čast predsedniku angleške vlade Chamberlainu in zunanjemu ministru Halifaxu za njunega obiska v Rimu. Angleška državnik bosta v Rimu sprejeta s takimi slovesnostmi, kakor doslej še noben evropski državnik. Med svečanostmi bo prva uradna pojedina v »Beneški palači«, in to tisti večer, ko bosta Chamberlain in Halifax dospela v Rim. Drugi dan zjutraj bosta angleška ministra položila venec na grob italijanskega neznanega junaka. Nato bosta šla v Vatikan, kjer ju bo sprejel v avdienci sveti oče Pij XI. Angleška ministra bosta ta dan na kosilu na angleškem poslaništvu pri sv. stolici. Popoldne bodo daljši razgovori med italijanskimi in angleškimi ministri. Zvečer bosta angleška gosta prisostvovala sprejemu, ki ga bo njima na čast priredil zunanji minister grof Ciano. Prihodnji dan bo prost. Zvečer bo večerja na angleškem poslaništvu. Listi poudarjajo, da bosta angleška ministra imela tri daljše razgovore z italijanskimi politiki. Poleg tega si bosta ogledala tudi nekaj pomembnejših del, ki jih je ustvarila fašistična vlada, med drugimi velika javna dela v pontinskih močvirjih ter nova Mussolinijeva mesta. Po povratu angleških predstavnikov bo obiskal Rim nemški maršal Göring, da bo izmenjal misli z italijansko vlado o razgovorih z angleškima državnikoma. Nemška vlada bo storila vse, da podpre italijanske zahteve v Tunisu in vzhodni Afriki.

Napetost med Italijo in Francijo. Napetost med Italijo in Francijo, o kateri smo poročali že v prejšnjem številu, se ni prav nič polegla čez božične praznike. Časopisje piše o zaostritvi odnosov med obema državama, ker je Italija proglasila kot neveljaven sporazum, katerega sta sklenila leta 1935 v Rimu Mussolini in zastopnik Francije Laval. Ta sporazum ureja kolonialna vprašanja med Italijo in Francijo v Tunisu, Libiji in francoski Somaliji, ki meji na Abesinijo. Razmejitvena pogodba iz leta 1935 se ni nikdar izvajala, dasi je bila v redu podpisana in sprejeta od zbornic ter senatov obeh držav. Spor se je začel sedaj ravno radi obsežnih afriških kolonij, kojih razmejitev bi naj bila urejena že leta 1935, a še ni do danes, in zahteva Italija, da dobijo Italijani v francoskem Tunisu samoupravo in da odstopi Francija Italiji vzhodno afriško pristanišče Dži-

buti in železnico iz te luke v abesinsko prestolico v Addis-Abebo in da dobijo Italijani vpogled na prevoz v Sueskem prekopu, katerega se poslužujejo radi svojih kolonij v vzhodni Afriki. Časopisje je objavljalo v minulem tednu vesti, da ojačujejo Italijani in Francozi svoje kolonialne vojne sile v Tunisu in v vzhodni Afriki. — Najnovejše italijanske zahteve napram Franciji so zadele na hud odpor Francozov. Francoski ministrski predsednik Daladier se bo odpravil v spremstvu vojnega brodovja in letalstva na francoski otok Korzika, o katerem se je mnogo pisalo, da ga terja Italija zase, in v Tunisu. Daladier se bo vrnil s potovanja še pred 9. januarjem v Pariz, da bi se sestal z angleškim ministrskim predsednikom in zunanjim ministrom, ki se bosta na poti v Rim ustavila v Parizu. Pričakovati je, da bosta omejenjena angleška državnik ob priliki obiska pri Mussoliniju zopet kolikor toliko izgledila napetost med Italijo in Francijo.

Novice iz španske državljanske vojne

Velika Francova ofenziva

Tik pred božičem je pričel nacionalistični general Franco proti rdeči Kataloniji veliko ofenzivo, ki sega od gorovja Pirenejev do reke Ebro v širini 150 km. Najhuje napadajo nacionalisti na obeh koncih, na severu pri Trempu in na jugu vzhodno od izliva reke Segre v Ebro.

Bilanca prvih dni nacionalističnega napadanja znaša zasedbo 45 vasi, površina zasedenega ozemlja obsega 7000 kvadr. kilometrov, ujetih je 7500 rdečih ter zavzetih 18 vojaško važnih vrhov.

Nacionalisti so se polastili mesta Alos de Balaguer z električno centralo, ki je ena največjih v Kataloniji.

Nadaljni velik uspeh nove ofenzive je zasedba mesteca Granadella po Francovih četah. Iz Granadelle vodijo avtomobilske ceste v Tarragono in Barcelono. Rdeči so na vso moč branili to postojanko, katere so se polastili nacionalisti s tanki po hudih bojih. Po zasedbi Granadelle so se morali umakniti rdeči v drugo obrambno črto, ki je prav tako močno utrjena kot je bil njihov prvi ter zavzeti pas.

Radi dosedanjih uspehov Francove armade nameravajo iz Barcelone preseliti

tamkajšnje državne urade rdečih v vojno luko Cartagena ali kam drugam — na varnejše mesto.

Rdeči ob bojno ladjo

Dne 29. decembra okrog ene zjutraj je prišlo pred angleško utrdbo Gibraltar do spopada med štirimi Francovimi vojnimi ladjami in rdečim torpednim rušilcem »Jose Louis Diaz«, ki je plul iz gibraltarske luke, kjer so ga bili popravili v angleški ladjedelnici. Po kratki bitki je potopil ta rušilec eno Francovo ladjo, a je bil pri tem sam tako hudo zadet, da se je začel potapljati, preden je dosegel obrežje. Štirje člani posadke so bili ubiti, 11 je bilo ranjenih. Posadko je rešil angleški rušilec in jo je prepeljal v Gibraltar. Potapljajočo rdečo bojno ladjo so potegnili z vlačilci v gibraltarsko pristanišče in bo ostala zaplenjena za dobo španske državljanske vojne.

Ponovno izpraznjevanje Madrida

Radi pomanjkanja hrane se je položaj v rdečem Madridu tako poslabšal, da bodo izpraznili iz mesta 200.000 ljudi, ker le pod tem pogojem bi prestalo mesto zimo z zmanjšanimi obroki hrane. Iz Madrida bodo morali oditi vsi, ki niso nujno potrebni obrambi mesta, predvsem ženske in otroci.

Po krščanskem svetu

75 letni kardinal Skrbensky umrl. Na gradu nemškega viteškega reda v Dolnji Dolgi Loki na Moravskem je umrl nadškof kardinal Skrbensky, ki je bil zadnji član kardinalskega zbora, katerega je še imenoval papež Leon XIII. Rodil se je leta 1863 iz stare moravske plemiške rodbine kot sin avstrijskega majorja. Duhovniško posvečenje je prejel leta 1889. Bil je župnik na Moravskem, kanonik v Olomucu in prošt v Kromerizu. Leta 1900 je bil posvečen v škofa in je zavzel nadškofijsko stolico v Pragi. Ko je bil star 38 let, je postal najmlajši član kardinalskega zbora. Leta 1916 ga je izbral olomuški kapitelj za svojega škofa. Huda avtomobilska nesreča, pri kateri si je pokvaril obe nogi, ga je zadela leta 1921. Po okrevanju se je odrekel olomuški škofiji in je stopil v pokoj. Še kot

kardinal zasebnik je izvrševal dušnopastirsko službo. Rad je obiskoval ubožnice in je mnogo spovedoval.

Po radiu spreobrnjen. Katoličani se po raznih državah trudijo, da bi tudi radio kristjanizirali. Ta iznajdba modernega duha je velikega pomena, ako je v službi resnice in kreposti. Žal da temu ni tako. Radio veliko bolj služi laži in hujskanju kot pa razširjanju resnice in ljubezni. Ponekod pa se je zavednim katoličanom le posrečilo, da so radio postavili tudi v službo Boga in cerkve. To se je zlasti zgodilo v Zedinjenih državah Severne Amerike. Uspehi so kmalu postali očitni. Mlačni katoličani, ki že leta niso več slišali besede božje, so jo poslušali v radiu. Tisti, ki so izgubili povsem smisel za cerkveno petje, niso zaprli radia, ko jim je prenašal iz